

Bulletin advokacie online

eFocus

Bulletin advokacie online pro Vás nově přináší odborné příspěvky týkající se aplikace občanského zákoníku a dalších nových právních předpisů v praxi.

Vybíráme pro Vás:

Nový rozhodčí řád Mezinárodního rozhodčího soudu v Londýně z roku 2014

Autor: **JUDr. Petr Dobiáš, Ph.D.**

Dne 1. 10. 2014 vstoupí v účinnost nový Rozhodčí řád LCIA, který reaguje na změny, ke kterým došlo v mezinárodní obchodní arbitráži za posledních patnáct let. Při tvorbě nového Rozhodčího řádu LCIA z roku 2014 jeho autoři vycházeli jak ze vzorů obsažených v rozhodčích řádech jiných stálých rozhodčích soudů, tak i ze zkušeností s aplikací Rozhodčího řádu LCIA z roku 1998. Změny mají přinést především zrychlení rozhodčího řízení. Některé novinky (prozatímní opatření nařízená prozatímním rozhodcem a obecná pravidla pro chování právních zástupců stran) však může být obtížné v právní praxi účinně aplikovat.

Předchůdce Mezinárodního rozhodčího soudu v Londýně (dále jen „LCIA“), nazvaný Rozhodčí komora města Londýna, byl založen v Cechovním domě již v roce 1891. Cechovní dům byl sídlem londýnského primátora, který řídil třídu obchodníků prostřednictvím obchodních zákonů a nařízení. Po uplynutí více než devadesáti let byl založen v roce 1985 moderní rozhodčí soud, který se rok poté stal nezávislou neziskovou organizací s ručením omezeným. Během historického vývoje se měnila nejen organizační struktura tohoto rozhodčího soudu, ale i procesní úprava rozhodčího řízení. Změna rozhodčího řádu byla historicky často determinována vývojem společenských poměrů (zejména v obchodních vztazích) nebo změnami procesně - právní úpravy rozhodčího řízení. V případě Rozhodčího řádu LCIA z roku 1998 se jednalo o reakci na nový anglický zákon o rozhodčím řízení z roku 1996, který představoval ve své době standard právní regulace rozhodčího řízení. LCIA musel však s odstupem času reagovat na nové trendy, které vznikají v mezinárodní obchodní arbitráži a narůstající konkurenci mezi významnými stálými rozhodčími soudy, které dnes expandují prostřednictvím zakládání arbitrážních center a poboček v zahraničí. Nový rozhodčí řád LCIA z roku 2014 tedy reaguje na potřebu rychlého řešení komplexních obchodních sporů, které vznikají z mezinárodních obchodních smluv uzavíraných často mezi více než dvěma smluvními stranami. Finální verze návrhu nového Rozhodčího řádu LCIA byla představena na Sympoziu Rady evropských uživatelů LCIA dne 9. 5. 2014. Rozhodčí řád LCIA z roku 2014 ve své konečné podobě vstoupí v účinnost 1. 10. 2014.

1. Rozhodčí smlouva

Rozhodčí řád LCIA z roku 2014 ve své preambuli široce deklaruje, že pokud si strany zvolí pro řešení sporu Rozhodčí řád, nebo LCIA, nebo Mezinárodní rozhodčí soud v Londýně, nebo Rozhodčí soud v Londýně, nebo Londýnský soud, použije se na projednání a rozhodnutí Rozhodčí řád LCIA včetně sazebníku poplatků ve znění účinném před zahájením rozhodčího řízení. Tato formulace preambule

má řešit problém tzv. patologických rozhodčích doložek, ve kterých je nesprávně označen rozhodčí soud. Je třeba mít na paměti, že i označení „Londýnský soud“ bude zakládat podle Rozhodčího řádu LCIA z roku 2014 jeho pravomoc k rozhodnutí sporu, ačkoliv z laického pohledu by mohlo budit takové označení dojem, že rozhodnutí sporu bylo svěřeno státnímu soudu.

Dalším důležitým ustanovením je čl. 32 odst. 3, který ve stručnosti říká, že rozhodnutí rozhodců, či státního soudu o neplatnosti, neúčinnosti, nebo nevykonatelnosti části rozhodčí smlouvy nemá automaticky vliv na rozhodčí nález, ustavení rozhodce nebo jinou část rozhodčí smlouvy. V pojetí řádu LCIA se nejen respektuje zásada separability[1] rozhodčí smlouvy, ale dokonce i nezávislost platnosti jedné části rozhodčí smlouvy na druhé. Rozhodčí řád LCIA z roku 2014 jde tedy ještě dále než čl. 7 anglického zákona o rozhodčím řízení z roku 1996, který zakotvuje zásadu separability, ale explicitně neuvádí možnost částečné platnosti rozhodčí smlouvy.[2]

2. Ustavení rozhodčího senátu

V čl. 5 se nacházejí dvě nová ustanovení, která odpovídají současným standardům v mezinárodní obchodní arbitráži. Za prvé, osoby navržené na rozhodce musejí podepsat prohlášení, že jsou připraveny, ochotny a mohou věnovat čas, péči a práci, aby zajistily efektivní průběh arbitráže (shodně čl. 16 odst. 3 Vídeňských pravidel platných od 1. 7. 2013). Za druhé LCIA může jmenovat tříčlenný (nebo výjimečně vícečlenný senát) na základě dohody stran nebo podle okolností případu (shodně čl. 12 odst. 2 Rozhodčího řádu Mezinárodní obchodní komory v Paříži z roku 2012 a čl. 15 odst. 4 Rozhodčího řádu Belgického střediska pro arbitráž a mediaci, ve znění platném od 1. 1. 2013, ale odchylně čl. 17 odst. 2 Vídeňských pravidel platných od 1. 7. 2013[3]), jinak bude spor rozhodovat rozhodce jediný. Jmenování více než tříčlenného senátu v praxi s ohledem na náklady na odměny rozhodců a organizační obtíže spojené s hledáním vhodných termínů jednání v podstatě nepřipadá do úvahy. Za do určité míry problematické lze považovat ust. čl. 7 odst. 3, které umožňuje jen jedné sporné straně navrhnout na jmenování LCIA jediného rozhodce, nebo předsedu rozhodčího senátu, jestliže se na tom strany dohodly. V případě jmenování jediného rozhodce nebo předsedy jen jednou stranou může vzniknout problém s uznáním rozhodčího nálezu.[4]

Dále čtěte >>> [zde](#).

[1] Separabilitou rozhodčí smlouvy se rozumí nezávislost platnosti rozhodčí smlouvy na smlouvě hlavní, ledaže se důvod neplatnosti vztahuje i na rozhodčí smlouvu. Tuto zásadu upravoval i § 267 odst. 3 zák. č. [513/1991](#) Sb., obchodního zákoníku, který byl zrušen k 1. 1. 2014 zákonem č. [89/2012](#) Sb., občanským zákoníkem.

[2] Recentní anglicky psaná odborná literatura zabývající se mimo jiné otázkou separability rozhodčí smlouvy podle čl. 7 anglického zákona o rozhodčím řízení z roku 1996 k otázce možnosti částečné platnosti rozhodčí smlouvy mlčí (Harris, B., Planterose, R., Tecks, J.: *Arbitration Act 1996 - A Commentary*, Oxford: Blackwell Publishing, 2007, s. 56-58; Lew, J. D. M., Bor, H., Fullelove, G., Greenaway, J.: *Arbitration in England with Chapters on Scotland and Ireland*, Alphen aan den Rijn: Wolters Kluwer, 2013, s. 210-211; Merkin, R., Flannery, L.: *Arbitration Act 1996 - Fifth Edition*, Oxon: Informa Law from Routledge, 2014, s. 34-38; Turner, P., Mohtashami, R.: *A Guide to the LCIA Arbitration Rules*, Oxford: Oxford University Press, 2009, s. 160-162; Weigand, F. B. (ed.): *Practitioner's Handbook on International Commercial Arbitration*, Oxford: Oxford University Press, 2009, str. 362-363).

Lze si představit případ, kdy se bude rozhodčí smlouva vztahovat na několik různých právních poměrů mezi stranami, přičemž některé budou a jiné nebudou arbitrabilní. V takovém případě bude rozhodčí smlouva platná ve vztahu k poměrům, které mohou být předmětem rozhodčího řízení.

Ohledně nearbitrabilních sporů bude rozhodčí smlouva neplatná (např. spory ohledně insolvenčního řízení společností se sídlem v Anglii – k jednotlivým kategoriím arbitrabilních a nearbitrabilních právních poměrů srov. Lew, J. D. M., Bor, H., Fullelove, G., Greenaway, J.: Arbitration in England with Chapters on Scotland and Ireland, Alphen aan den Rijn: Wolters Kluwer, 2013, str. 405-411). Je třeba si uvědomit, že v případě návrhu na uznání cizího rozhodčího nálezu v Anglii, budou anglické soudy vycházet z doktríny separability vždy, pokud se na rozhodčí smlouvu použije anglické hmotné právo.

[3] S. Riegeler a A. Petschke uvádějí pro volbu jediného rozhodce, nebo rozhodčího senátu následující kritéria, která používá předsednictvo Mezinárodního rozhodčího soudu Hospodářské komory Rakouska ve Vídni:

- a) právní a faktická komplexnost případu,
- b) hodnota sporu,
- c) zájem stran na rychlém a hospodárném rozhodnutí.

Jestliže hodnota sporu nepřesáhne 1.000.000 EUR, má obvykle rozhodovat spor jediný rozhodce (Riegeler, S., Petschke, A.: Handbook, Vienna Rules A Practitioner's Guide, Vídeň: WKÖ Service GmbH, 2014, str. 100-101).

[4] Např. ve Spojených státech amerických se ale stále používají rozhodčí doložky umožňující dokonce jedné sporné straně jmenovat rozhodce za druhou spornou stranu, která je v prodlení se jmenováním člena rozhodčího senátu, což vede ke vzniku soudních sporů o platnost takového ujednání. V rozhodnutí Odvolacího soudu Spojených států (United States Court of Appeals) ze dne 9. února 1994, sedmý soudní okresek, 16 F.3d 125, Universal Reinsurance Corporation v. Allstate Insurance Company byla shledána platnou rozhodčí smlouva umožňující žalobci jmenovat člena rozhodčího senátu místo žalovaného, pokud byl žalovaný v prodlení se jmenováním člena rozhodčího senátu. Pro opačný názor ve vztahu k obdobnému skutkovému stavu srov. rozhodnutí Okresního soudu Spojených států pro okres Kansas (United States District Court for the District of Kansas) ze dne 30. března 2007, ANCON Insurance Company (UK) Limited v. GE Reinsurance Corporation, případ č. 06-2106 CM.

Na webových stránkách www.bulletin-advokacie.cz naleznete obsah stavovského odborného časopisu Bulletin advokacie, který je držitelem prestižního ocenění Právníký časopis ČR pro rok 2011 a 2012 a nově také 2014, od letošního roku je taktéž recenzovaným časopisem.

Dále zde naleznete odborné příspěvky exkluzivně určené jen pro tento portál, denně aktuality ze světa práva, české i zahraniční advokacie, legislativy a judikatury.

Bulletin advokacie, Bulletin advokacie online
Česká advokátní komora

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Promlčení práva ve světle aktuální judikatury NS ČR Na co si dát pozor při uplatňování promlčení podle současné právní úpravy?](#)
- [LEAGLE.ONE: Prodáváte firmu, nebo kus života? Pravda o rodinných akvizicích](#)
- [Clifford Chance Prague Association jmenuje dva nové Counsels a jednoho Of Counsel](#)
- [Vítězem Zákona roku je flexinovela zákoníku práce, bodovaly také daňové a účetní změny](#)

- [Advokátní kancelář Eversheds Sutherland posiluje svůj nemovitostní tým](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #9: AI - nová infrastruktura světa, nebo přepálený příběh?](#)
- [Prémiový rezidenční komplex Bakers Court přináší na realitní trh komfortní bydlení s 5* službami](#)
- [Mgr. Helena Freyová, posiluje CEE Attorneys v oblasti M&A, Corporate Strategy & Technology](#)
- [Evropská unie rozšiřuje regulaci AI. Obsah generovaný nebo upravený umělou inteligencí musí být pro uživatele rozpoznatelný](#)
- [LEAGLE.ONE: Triangle Family Office #8: Umění jako investice: mezi vášní a rizikem](#)
- [ATREUM a K2 LEGAL se spojují: vzniká silná kancelář pro stavebnictví, technologie a byznys](#)